

Batı Avrupa'daki Politik Faaliyetimiz Üzerine

Türkiye Birleşik Komünist Partisi Türkiye'nin partisidir. Programı, politikası Türkiye'de barış ve demokratik yenilenmeyi hedef almaktadır. Türkiye'de vereceği mücadele ile, genel insanlık sorunlarının çözümüne, yeryüzümüzün nükleer bir felaket tehlikesinden kurtarılmasına, gezegenimizin sorumsuzca yürütülen bir çevre politikası sonucu yaşanamaz hale gelmesinin önlenmesine, uluslararası ilişkilerde yumuşamanın ve ideolojik çatışmalardan uzak bir yarışma ruhunun yerleşmesine Türkiye'nin katkıda bulunması için çalışacaktır. TBKP'nin hedefleri bu açıdan hem ulusaldır, hem de enternasyonalist.

Uluslararasılaşma

Günümüz dünyasında sorunların uluslararasılaşması, hiçbir ülkenin sorunlarını tek başına, kendi yağında kavru olarak çözemeyeceği anlamına geliyor. Ülkeler arası karşılıklı bağımlılık ve işbirliği kendisini dayatıyor. Bütün bu gerçekler, TBKP'nin yurt dışında örgütlenmesi gerektiği sonucunu doğuramaz. Ülkemizin sanayileşmesi, modernleşmesi, dış borçları, bilimsel-teknolojik gelişmeyi yakalaması v.b. sorunlarının çözümünde Batı Avrupa ile ilişkilerin öneminin artacağı ve bu yüzden bizim de Batı Avrupa'daki politik faaliyetimizin öneminin artacağı şeklinde bir yaklaşım, ilk bakışta yeni bir bakış tarzı gibi gözükebilir. Ne ki bu anlayış oldukça eskidir ve lobi kurmayı savunmaktan başka birşey değildir. Bu nedenle TBKP yurt dışında Türk lobisinin kurulmasından yana mıdır, değil midir konulu ayrı bir tartışmanın konusudur.

2,5 milyon Türkiyeli göçmen

Yurt dışında 2,5 milyon Türkiyeli göçmenin bulunması da örgütsel varlığımız için bir gerekçe olamaz. Göçmen sorunu Türkiye'nin de bir sorunu olmakla birlikte ilk çapta göçmen ülkelerinin sorunudur. Politik faaliyet olarak TBKP'ye de önemli görevler yükleyen göçmen sorunları, herşeyden önce göçmen ülkelerindeki politik partilerin sorumluluk alanına girmektedir. Göçmenlerin eşit haklar mücadelesiyle ilgili temel politikaları şimdiye kadar komünistlerin geliştirdiğini öne sürmek haksızlık olur. 70'li yıllarda biz strateji ve taktik tartışmaları içinde boğulurken, bizim dışımızda ciddi bilimsel araştırmalar oluyordu. Bugün de politik göçmenlerin Türkiye'ye geri dönüşü üzerinde yoğunlaşmış, gözümüz başka birşey görmezken, yabancılar yasa tasarısı, seçme ve seçilme hakkı gibi sorunlar gelip kapımıza dayanmıştır ve bu konuda tatmin edici bir çalışma içinde olduğumuz söylenemez.

Asıl programatik hedefler geliştirmesi gereken politik güç olarak DKP, göçmenler sorununa hemen hemen hiç eğilmemektir. "Göçmenlerin sorunu güçmenlerin işidir" şeklinde özetleyebileceğimiz bir tavır sözkonusudur. Göçmen sorununun Federal Almanya toplumunun özbeöz bir sorunu olduğu henüz yeterince

bilince çıkmamıştır. Biz de bu konuda yetersiz kalmışızdır. Alman ve Türkiyeli komünistler birlikte içiçe yaşar, mücadele eder değil, yanyana kendilerinden bihaber yaşar duruma gelmişlerdir. Göçmenlerin barış, çevre hareketlerine katılımı yetersiz kaldığı gibi, Almanların göçmen sorunlarına yaklaşımı da o ölçüde yetersiz kalmıştır.

Sonuçta, bugün kardeş partilerin göçmenleri kucaklayabilecek durumda olmadığını söylüyoruz. Bu, örgütsel varlığımızı gündeme getiren öznel bir nedendir. Hemen bugünden aşılması için önlemler alınmaya başlanmalıdır.

Cephe gerisi

Türkiye'de illegalite koşulları, baskılar, askersel devirmeler ve politik göç de Batı Avrupa'da örgütlenmemize yol açmıştır. Batı Avrupa Türkiye'de illegal örgütlenme için bir kadro kaynağı, bir köprü başı olarak görülmüştür. Bu koşullar da ilerleyen legalite mücadelesiyle birlikte ortadan kalkmaktadır.

Batı Avrupa'da örgütlenmemiz için nesnel bir zorunluluk

yoktur

Sonuç olarak Batı Avrupa'da örgütsel varlığımızı gerekli kılan nesnel bir neden yoktur diyebiliriz. Örgütlenmemizin nedenleri öznel yetersizlikler ve yanlış yaklaşımlar olarak ortaya çıkmaktadır. Bunların giderilmesi bugünden yarına mümkün olmayabilir. Fakat bugünden atılması gerekli adımlar vardır.

Komünist göçmenlerin örgütlendiği yer, göçmen ülkelerindeki kardeş komünist partileri olmalıdır. Bu hedef bugünden saptanmalı ve aşağıdaki önlemler temelinde Batı Avrupa'da örgütsel varlığımıza son vermeye gidilmelidir.

1 - Kardeş partilerle Türkiyeli komünistlerin bu partilerde yer alabilmelerinin koşullarının nasıl oluşturulabileceği bir plana bağlanmalıdır. Bir yabancılar seksyonunun oluşturulması, üzerinde durmaya değer bir düşüncedir.

2 - Örgütsel varlığımız bugünden yarına kalkamayacağından, örgütsel yapımız kardeş partilerle uyumlu hale getirilmeli, TPÖ'ler kendi alanlarındaki kardeş parti birimleriyle sıkı ilişki ve işbirliğine girmelidirler. Bu, ilerde iki temel örgütün birleşmesi için koşulların oluşmasına yardım edecektir. Aynı zamanda yoldaşlarımız kardeş partinin programını, politikasını ve parti içi tartışmaları iyi izlemeli, özellikle göçmen politikasının gelişmesine katkıda bulunmaya çalışmalıdır.

3 - Yoldaşlarımızın dil öğrenmeleri için önlemler alınmalıdır. Bu sorun kardeş partinin veya örneğin MASCH gibi kuruluşların yardımıyla çözülebilir. 10-15 yıldır Federal Almanya'da bulunup hala dil bilmeyen yoldaşların varlığı bizi düşündürmelidir. Bu toplumdaki yalıtılmışlığımızın bir gös-

tergesidir. Politik bir getto içinde bulunuyoruz ve bundan hızla çıkmalıyız.

Politik faaliyet

Göçmenlerin sorunlarının bir bölümünün Türkiye'den kaynaklanması nedeniyle, elbette TBKP'nin de söyleyeceği söz vardır. Bu, TBKP'nin politik faaliyetinin temelini oluşturuyor, fakat aynı zamanda örgütsel faaliyet için bir neden oluşturmuyor. Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma, TBKP'nin görüşlerini göçmenler arasında tanıtmak, TBKP'ye yandaş ve seçmen kazanma işini TBKP üyeleri, yandaşları ve DKP'li Türkiyeli komünistler yapabilirler. Bunun için ayrı bir örgütlenmeye gerek yoktur. Göçmen sorunlarıyla ilgili bir MK bürosu, bu konuda gerekli politik yönlendiriciliği geliştirebilir.

iç yönetmelik

Politik faaliyetimiz üzerine süren tartışmada sık sık hazırlanacak olan bir iç yönetmelikten söz edilmektedir. Parti tüzüğümüz Türkiye'ye göre hazırlandığından ve F.Almanya koşullarına uymadığından böylesi bir yönetmeliğe ihtiyaç olduğu söyleniyor. Aslında tüzüğümüz programımıza, parti politikamıza uymamaktadır, yani ne Türkiye'ye, ne de F.Almanya'ya uymaktadır. Kaldı ki bu tüzükle legale çıkmamız da mümkün değildir.

Partinin tek bir programı, tek bir tüzüğü olmalıdır. Koşullar değişik diye F.Almanya için bir iç yönetmeliğin hazırlanmaya kalkışılması, şu soruyu beraberinde getirir: Hakkari'deki koşullar, İstanbul'daki koşullara uymamaktadır. O halde buraları için ayrı ayrı iç yönetmelikler mi hazırlanacaktır? Çözüm, değişik koşullarda değişik örgütsel yaklaşımlara imkan veren esneklikte olan, fakat bu çerçevede örgütsel bütünlüğü sağlayabilen bir parti tüzüğünün hazırlanmasıdır. Bu konu tüzük tartışmasını da yeniden gündeme getirecektir. Nitekim parti içi tartışmalarda, yeni yol'da ileri sürülen görüşler bu tartışmaya yönelmektedir.

Örgütsel varlığımıza F.Almanya'da son vermek, uzun vadeli bir hedeftir. Belki 5, belki 10, belki 20 yıl içinde tam anlamıyla gerçekleşebilir. Gerçekleşmesinde önümüze çıkacak olan bir zorluk da göçmenlerin henüz böyle bir örgütlenmeye hazır olmayışıdır. Ama bugünden bu perspektifi çizip, somut adımlar atmazsak, 50 yılda da gerçekleşmez, 100 yılda da. Bundan zararlı çıkacak olan milyonlarla sayılan göçmen yığınlarıdır.

Ahmet Akarsu

Not.: Bu yazıyı semt örgütümüzün Konferans hazırlığı çerçevesinde 14.1.1989 tarihinde yaptığı genel toplantısında tartışılmak üzere hazırlamıştım. Dile getirilen yaklaşım genel hatlarıyla yoldaşlarımızın büyük çoğunluğu tarafından paylaşılmaktadır. Bu nedenle metine bitmiş, son şeklini

almış gözüyle bakılmamalıdır. Semt örgütümüzde tartışma
sürecek, yukarıda dile getirilen yaklaşım daha da
ayrıntılılandırılarak geliştirilecektir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV